1893 — 1973
80
років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 191. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 16-го ЖОВТНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, OCTOBER 16, 1973 No. 191. VOL. LXXX.

СПОДІВАЮТЬСЯ СКОРОГО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ДЖЕРАЛДА ФОРДА НА ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон. — Американська публіка, а також члени обох Палат Конгресу, в більшості схвалюють номінацію конгресмена Джералда Р. Форда на пост віцепрезидента ЗСА й тому політичні коментатори не передбачають жадних серйозних перешкод для скорого затвердження його на цей пост. Згідно з 25-им Додатком до Конституції, ця номінація мусить бути затверджена більшістю членів обох Палат. Опитування пресовою агенцією „Ассошіейтед Пресс" виказало, що більшість членів Конгресу плянує голосувати за номінацію Форда, який є конгресменом із Мічігену. Інше опитування, переведене Інститутом Галлупа, виявило, що номінацію Форда схвалює також більшість американських громадян. Отже, існують всі вигляди, що Джералд Форд невдовзі буде заприсяжений на 40-го віцепрезидента ЗСА, хоч ще мусить пройти точне розслідування комісіями обох Палат Конгресу. Ці комісії розпочнуть публічні переслухування десь за два тижні. Конгресмен Форд заявив, що передасть цим комісіям всі потрібні інформації про свій фінансовий стан, а також погодився передати, якщо цього зажадають комісії, всі документи, зв'язані з податковими зворотами.

Конгресмен Форд, який був найменований президентом Ніксоном на пост віцепрезидента ЗСА в п'ятницю, 12го жовтня, втішається популярністю між членами Конгресу. Протягом останніх 25-ох років він служив в Палаті Репрезентантів, а протягом останніх 8 років занимав пост провідника республіканської меншости. Коли в середу, 10-го жовтня, Спіро Егню зрезиґнував із посту віцепрезидента, політичні коментатори вичисляли Форда між можливими кандидатами на наступника. В той час, багато демократичних політичних діячів заявляло, що президент Ніксон повинен назначити людину, яка в 1976-му році не була б кандидатом на пост президента ЗСА. Конгресмен Форд ніколи не виявляв зацікавлення кандидувати на президента. Таким чином, він задовольняє республіканських конгресменів, які хочуть мати сильного й рішучого віцепрезидента, а також і демократичних політичних діячів, які висунули передумову, що наступником Егню повинна бути людина, яка в 1976-му році не буде суперником демократичного кандидата на пост президента ЗСА. У суботу, 13-го жовтня, конгресмен Форд заявив кореспондентам, що не плянує кандидувати на президента, на віцепрезидента, або на будь-який інший пост у 1976-му році.

Суд рішив, що президент Ніксон повинен передати магнетофонні записи

Вашингтон. —У п'ятницю, 12-го жовтня, федеральний Апеляційний Суд видав рішення, що президент Ніксон має передати федеральному судді Джонові Сіріці магнетофонні записи, які стосуються Вотерґейтської афери. Голосуючи 5 проти 2, судді Апеляційного Суду заявили, що суддя Сіріка зможе передати великій лаві присяжних ті інформації, які є конечні для розгляду кримінальних аспектів Вотерґейтської справи. Інші частини записів, особливо ті, що зв'язані з питаннями державної безпеки, Сіріка задержав би надалі в тайні.

Рішення Апеляційного Суду було властиво підтримкою рішення судді Сіріки зі серпня ц. р. Тоді Сіріка, на клопотання спеціяльного прокуратора А. Кокса, вимагав від Президента передачі судові цих магнетофонних записів. Але президент Ніксон тоді відмовився підчинитися цьому рішенню Сіріки, як також напевно відмовиться підчинитися теперішньому рішенню Апеляційного Суду. Президент і його адвокати твердять, що президент Ніксон не може передати цих магнетофонних записів, бо така передача нарушила б принцип конфіденційности президентських розмов. За цим твердженням Білого Дому, ніякий майбутній президент ЗСА, ані його дорадники, чи представники чужих держав не були б певні, що їх таємні та важливі розмови не стануть публічними. Сподіваються, що справа магнетофонних записів дійде до Найвищого Суду ЗСА. Президент Ніксон кілька разів заявив, що підчиниться „дефінітивному рішенню" Найвищого Суду, але відмовився пояснити, що він розуміє під „дефінітивним рішенням".

Інж. Василь Захаркевич, видатний і провідний діяч, помер наглю у Квебеку

Монтреаль. (Д.П.) — Минулої суботи, 13-го жовтня, у Ст. Жовіт у Квебеку, під час конвенції представників Ліґи Кредитових Спілок Канади, у якій він брав участь як управитель Української Національної Кредитової Спілки при УНО в Монтреалі, помер нагло на розрив серця св. п. інж. Василь Захаркевич, один з найвидатніших, провідних українських діячів у Канаді. Йому було 59 років. Св. п. інж. Василь Захаркевич народився у Снятині в Західній Україні 12-го лютого 1914-го року. Поселившись в Канаді після Другої світової війни, він всецíло включився в українське громадське життя, зокрема в систему Комітету Українців Канади, Українського Національного Об'єднання та Українського Народного Союзу, в якому насамперед очолював 473-ий Відділ і тепер був членом його Контрольної Комісії, як і членом Контрольної Комісії Окружного Комітету Відділів УНС та заступником предсідника 434-го Відділу. Осиротив дружину Ельвіру та доню Віру і велику громаду співпрацівників, знайомих і приятелів. Похорон був запляновапий на вівторок, 16 жовтня. Разом з переданою телефоном вісткою про його ненадійну смерть, пошта принесла до редакції „Свободи" його довшого листа, датованого 9-го жовтня, та ряд пропозицій для Другого Світового Конґресу Вільних Українців, яким він дуже живо цікавився та якого йому вже не довелося діждатись.

ГРУЗІЮ „НАГОРОДЖЕНО" ОРДЕНОМ

У черзі за Україною, Росією, Казахстаном орденом „Дружби народів" відзначено також Грузинську ССР 5 жовтня. Щоб вручити орден, до Тбілісі прибув член Політбюро ЦК КПСС А. П. Кириленко, який при цій нагоді виголосив промову, підкреслюючи, що „вклад Грузинської РСР у комуністичне будівництво гідно оцінили наша партія, радянська держава" та закликаючи „трудящих Грузії на нові звершення і успіхи.

ДРУГИЙ СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ — WORLD CONGRESS OF FREE UKRAINIANS

ПРОГРАМА

ЧЕТВЕР, 1-ГО ЛИСТОПАДА:

Реєстрація делеґатів і гостей від год. 9:00 вранці.

Год. 7:00 вечора: Відкриття Конґресу
1 Відкриття – президент СКВУ, мґр Антін Мельник
2 Прийняття програми Конґресу
3 Вибір Президії Конґресу
4 Привіти
5 Прийняття правильника нарад
6 Вибір конґресових комісій:
а) Верифікаційної
б) Статутової
в) Фінансово-бюджетової
г) Резолюційної
ґ) Пресово-інформаційної
д) Номінаційної.
7 Звіти:
8 Запити і дискусія над звітами
9 Уділення абсолюторії уступаючим керівним органам СКВУ.

П'ЯТНИЦЯ, 2-ГО ЛИСТОПАДА:

год. 8:30 рано — Пленарна сесія
Доповідь проф. Івана Вовчука: „Положення в Україні і завдання української національної спільноти у вільному світі"

год. 9:30 – 12:00 — Студійні семінарі і праця комісій:
1 „Оборона прав людини в Україні на форумах міжнародних організацій" доповідач: сен. Павло Юзик (Канада) керівник семінара: д-р Д. Квітковський (ЗСА)
2 „Аналіза руху спротиву в Україні" доповідач: проф. П. Потічний (Канада), керівник семінара: ред. О. Зінкевич (ЗСА)
3 „Церковно-релігійні проблеми України" доповідач: проф. Б Боцюрків (Канада), керівник семінара: мґр. І. Базарко (ЗСА)
4 „Роля молодого покоління в русі спротиву в Україні і його вплив на українську молодь у вільному світі" доповідач: проф. К. Савчук (ЗСА), керівник семінара: д-р В. Янішевський (Канада)
5 „Русифікація університетів і вищих учбових закладів в Україні: суспільні науки" доповідач: проф. М. Богатюк (ЗСА), керівник семінара: представник з Европи
6 „Колоніяльний визиск України Москвою" доповідач: проф З. Мельник (ЗСА), керівник семінара: проф. П. Стерчо (ЗСА)

год. 12:00 – 2:00 — полуденок-гостина Провінційного уряду, Онтаріо

год. 2:00 – 6:00 по полудні — Пленарна сесія
1 Звіт Верифікаційної комісії
2 Звіт Статутової комісії — прийняття нового статуту СКВУ
3 Звіти керівників семінарів.

СУБОТА, 3 ЛИСТОПАДА

год. 8:30 – 9:15 рано — доповідь адв. П. Саварина: „Методи збереження української національної субстанції і розвиток культурно-суспільного життя українців у країнах їхнього поселення"

год 9:30 – 12:00 — праця комісій і студійні семінарі:
1 „Проблема збереження української мови в молодому поколінні" доповідач: проф. Д. Струк (Канада), керівник семінара: д-р Е. Жарський (ЗСА)
2 „Учительський доріст і методика навчання української мови" доповідач: п-і Р. Франко Канада), керівник семінара: мґр Х. Кульчицька (ЗСА)
3 „Проблеми розвитку культурного життя української спільноти" доповідач: д-р Б. Стебельський (Канада), керівник семінара: д-р М. Степаненко (ЗСА)
4 „Збереження української національної субстанції в діяспорі доповідач: д-р Ісидор Глинка (Канада) керівник семінара: представник СУОА
5 „Участь молодого покоління, зокрема професіоналістів, в українському громадському житті" доповідач: д-р Я. Лозовчук (Канада), керівник семінара: мґр О. Коваль (Европа)
6 „Наша участь в політичному житті країн нашого поселення" доповідач: проф. М. Куропась (ЗСА), керівник семінара: д-р В Іваницький (Арґентина)
7 „Розбудова української і чужомовної інформації в країнах нашого поселення" доповідач: д-р М. Сосновський (ЗСА), керівник семінара: д-р Р. Олійник (Канада)
8 „Українська наука в вільному світі" доповідач: проф. В. Янів (Европа), керівник семінара: проф. В. Омельченко (ЗСА)

год. 12:00 – 2:00 — Полуденок-гостина метрополітарного Торонта

год. 2:00 – 5:00 по полудні — Пленарна сесія:
1 Прийняття правильника Секретаріяту СКВУ
2 Прийняття бюджету СКВУ
3 Вибір керівних органів СКВУ — слово новообраного президента Секретаріяту СКВУ
4 Звіти керівників семінарів
5 Схвалення резолюцій

год. 6:30 — Конґресовий бенкет

НЕДІЛЯ, 4-ГО ЛИСТОПАДА

год. 8:00 рано — Богослуження
год. 9:30 – 11:00 — Пленарна сесія Секретаріяту СКВУ
год. 11:30 — Маніфестація в Maple Leaf Gardens
год. 3:00 — Закриття Маніфестації і Конґресу

У Філядельфії відзначено 80-річчя „Свободи" ювілейним бенкетом

Філядельфія. — Ювілейним бенкетом, програма якого включила промови, привіти та мистецькі виступи, відзначено тут минулої неділі, 14-го жовтня, 80-річчя „Свободи" та 35-річчя місцевого Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу, який і влаштував імпрезу. Бенкет відбувся о год. 2-ій після полудня в залі Українського Горожанського Клюбу і його відкрив голова Бенкетового Комітету,, головний контролер УНСоюзу д-р Іван Скальчук. Молитву благословляючи трапезу, провів о. Давид Харан, а вступне слово сказав почесний член Головного Уряду УНСоюзу та почесний голова і — як його назвали — батько Округи д-р Володимир Ґалан, якому, як і „Свободі", сповнилося цього року 80 років життя. Слово про „Свободу" та ролю вільної української преси мав ред. А. Драган, а про проблеми нашої преси і громади на тлі кожночасної ситуації та про перспективи на майбутнє говорив головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір. Майстер церемонії — головний радний УНСоюзу і голова Округи Степан Гавриш представив багатьох почесних гостей та представників організацій і відчитав ряд привітань. Особисто вітали „Свободу" і Округу виконуючий обов'язки головного секретаря СУК „Провидіння" Мирон Баранецький та редактор „Америки" проф. Лев Шанковський. Голова Головної Ради УНС Василь Дідюк передав ювілятам привітання з Канади, а д-р Іван Скальчук від місцевого Відділу УККА, який він очолює. У мистецькій частині програми виступали двійка юних танцюристок Галя і Ліля Петрик, солістка Маріянна Сухенко при акомпаньяменті своєї сестри Ліди, Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки з Українського Православного Оседку в Бавнд Бруку та танцювальна група Осередку СУМА у Філядельфії під мистецьким керівництвом Миколи Бойчука. Під час програми головний предсідник Йосип Лисогір в асисті головних контролерів проф. д-ра Богдана Гнатюка та д-ра Івана Скальчука передав почесні Грамоти д-рові Володимирові Ґаланові та рядові інших найбільш заслужених діячів УНСоюзу. Точніше звідомлення про цю та інші точки програми буде подане в дальших виданнях „Свободи".

У Бостоні відзначено 40-річчя голодової облоги України

Бостон. Д. Н.) — У неділю 7-го жовтня ц. р. бостонська українська громада організаційними заходами місцевого відділу УККА відзначила 40-ві роковини комуно-московської облоги України. По Богослуженнях у церквах: православній св. Андрія о. протоєрей М. Пахолок, а в католицькій церкві Христа Царя о. декан С. Чомко відправили панахиди за спокій душ поляглих - мучеників того жахливого в історії українського народу голоду. В Церкві св. Андрія урочисто проспівав панахиду церковний хор під диригентурою інж. Андрія Прухніцького. В 4-ій год. по полудні в парафіяльній залі православної Церкви св. Андрія відбулася Академія, яку відкрив коротким вступним словом, після відспівання американського і українського гимнів, заступник голови Відділу УККА Володимир Федорів. Доповідь в українській мові виголосив учасник і очевидець тих жахливих подій Андрій Баранник, підкресливши у своїй доповіді, що хто не пережив і не бачив своїми очима тієї трагедії, той не може повірити, щоб таке жахливе винищення українського народу міг вчинити окупант.

В англійській мові доповідь виголосив референт зовнішніх зв'язків відділу УККА Орест Щудлюк. Він закликав усіх американців українського роду не забувати ніколи отого жахливого злочину Москви в Україні 1933 року, та всебічно допомагати визволитися Батьківщині їхніх батьків і предків. В мистецькій програмі хор православної Церкви св. Андрія (диригент інж. А. Прухніцький) виконав дві релігійні пісні. Вірш „Рік 1933 Ол. Веретенченка декламував Степан Сідлярчук. Фраґмент із оповідання „Берізка" Миколи Ковшуна прочитала п-і Марія Кайко. Заступник голови В. Федорів закрив академію і подякував всім виконавцям програми. На закінчення хор відспівав „Боже Великий Єдиний".

Відбувся з'їзд голов Окружних Управ СУА

Ню Йорк (Х. Н.). — В днях 13 і 14 жовтня 1973 р. відбувся тут в домівці СУА з'їзд голів Окружних управ Союзу Українок Америки. У програмі з'їзду було обговорення проєкту змін статуту СУА, фінансові справи та підготова ювілейної Конвенції в 50-річчя існування СУА. Заступлені були Округи: Ню Джерзі — Н. Біґун, Ню Йорк — О. Кіршак, Огайо — М. Грушкевич, Північного стейту Н. Й. — М. Крамарчук, Мічіґену — М. Слаби, Нової Англії — А. Любинська, Чикаґо — Л. Шандра та Філядельфія — Г. Царинник. Участь брали теж п-і Ліда Бурачинська — голова СУА, І. Рожанковська — заст. голови, секретарка — М. Савчак, А. Вокер — організаційна реф. Д. Рак, — статутова реф. Х. Навроцька — пресова реф. та Уляна Любович — редактор „Нашого Життя". Голова п-і Л. Бурачинська відкрила з'їзд, а згодом приводила ним п-і І. Рожанковська — заст. голови. Господарем була Окружна Управа Ню Йорку під проводом п-і О. Кіршак,

В ЧИКАҐО ВІДБУВСЯ ТОРЖЕСТВЕННИЙ ВХІД ДО НОВОЗБУДОВАНОГО ХРАМУ

Минулої неділі, 14 жовтня в Чикаґо відбулися величні врочистості переходу парафії свв. Володимира і Ольги до новозбудованого власного храму. Одержаний телефоном опис цієї великої події буде надрукований в черговому виданні "Свободи".

НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ НЕМАЄ ВИГЛЯДІВ НА СКОРЕ ЗАМИРЕННЯ

Тель Авів/Каїро. — Успіхи ізраїльських військ на сирійському фронті не привели, як цього загально сподівалися, до повного зломання сирійського спротиву наступаючій ізраїльській армії. Сирійське командування зорганізувало успішну оборону на підступах до Дамаску, зупинивши наступ ізраїльських частин. Водночас, активізувався єгипетський фронт, де після відносно довшої перерви єгипетські панцерні частини перейшли до наступу, завдаючи ізраїльтянам значних втрат і примушуючи їх до дальшого відступу на схід від Суезу. В допомогу сирійцям наспіли іракські збройні частини, а також Йорданія вислала до Сирії військову групу силою 1000 вояків. Іракські та йорданські частини поновили операції в районі Голянського узгіря, що його недавно ізраїльтяни очистили із сирійських військ. Інформують, що до війни проти Ізраїля приступить також Савдійська Арабія. За даними всіх воюючих сторін, втрати в боях великі, зокрема коли йдеться про число знищених танків та панцерних автомобілів, а також літаків. Ізраїльське командування повідомило про втрату 656 вояків і старшин, які загинули в першому тижні боїв. Західні військові спостерігачі погоджуються в тому, що в цій війні Ізраїль немає переваги, як у минулі роки, зокрема на відтинку летунства. Єгипет і Сирія ефективно використовують протилетунську оборону у формі ракет типу земля-повітря, наносячи ізраїльським повітряним збройним силам значних втрат. Не менше успішними виявляються єгипетські і сирійські летуни, які мають у своєму розпорядженні советської продукції реактивні літаки типу МИГ-21. Останньо у повітряних боях над Синаєм були вперше введені в дію також французькі військові літаки типу Міраж-III, що їх вже давніше Франція продала Лівії. В такій нез'ясованій ситуації, коли обидві воюючі сторони мають менші чи більші вигляди на виграну, важко говорити про скоре замирення. Як досі, ні араби, ні ізраїльтяни не виявляють ніякого заінтересовання переговорами про перемир'я, вважаючи, що час працює в їх користь. Зокрема в Ізраїлі переважає рішення, не зважаючи на жертви, продовжувати війну і її за всяку ціну виграти. Це рішення спирається на переконанні, що у випадку відступу, чи поступок арабам, позиція Ізраїля погіршиться у такій мірі, що під загрозою може найтися його існування як самостійної держави.

Допомога СССР та ЗСА

Питання активної советської допомоги арабам, а американської Ізраїлеві є предметом міжнародної уваги і взаємних советсько - американських обвинувачень. Хоч Державний департамент ЗСА опублікував заяву, що ЗСА не дають мілітарної допомоги Ізраїлеві, а таку допомогу шле Сирії та Єгиптові СССР, загально переважає думка, що небавом американський уряд розпічне доставу виряду, амуніції та літаків, щоб поповнити ці втрати, які досі поніс Ізраїль у війні. Знову ж советська преса опублікувала з датою 14 жовтня повідомлення про американську масову допомогу Ізраїлеві, твердячи, що, мовляв, ЗСА шле літаки, танки, протилетунські ракети та інший виряд, а також летунів для ізраїльської армії. Ці повідомлення советська преса опублікувала поряд з офіційним американським запереченням, що ЗСА дає допомогу Ізраїлеві.

„КОМУНІСТ" КРИТИКУЄ А. САХАРОВА

Москва. — У найновішому виданні журналу „Комуніст", органу ЦК КПСС, появилася стаття з критикою академіка А. Сахарова за його „антисоветизм, що затроює міжнародну атмосферу". У статті є критика есею А. Сахарова на тему „Проґрес, мирне співіснування та інтелектуальна свобода", що був у свій час поширений на Заході. Згідно з твердженням „Комуніста", Сахаров став жертвою в руках ворогів соціялізму, які не хочуть допустити до політичного відпруження у світі і відповідно до цього ним маніпулюють. Як відомо, після 9 вересня у советській пресі припинилися були напади на Сахарова і щойно тепер советські чинники рішилися заатакувати його на найвищому рівні, на сторінках центрального советського ідеологічного журналу. Найважливіше це, що цим разом вперше советські чинники намагаються відповісти Сахарову по суті на його пропозиції, закиди і обвинувачення.

А. Сахаров про конфлікт на Близькому Сході

Якраз того дня, коли „Комуніст" опублікував статтю з нападом на Сахарова, советський вчений - дисидент виступив з поновною критикою советської політики, тим разом на Близькому Сході. В оцінці А. Сахарова одностороння допомога СССР арабським державам спричинила конфлікт, який повинен бути полагоджений шляхом переговорів. Ці свої критичні завваги Сахаров подав в інтерв'ю, що його він дав кореспондентові ліванської газети. Текст інтерв'ю був відтак поширений між іншими кореспондентами. А. Сахаров висловив думку, що західні держави повинні звернутися з закликом до СССР і його союзників, пропонуючи резиґнацію з однобічної підтримки цієї, чи іншої сторони і в цей спосіб приневолити обидві сторони на Близькому Сході до переговорів і підписання мирного договору, яким би були

(Закінчення на стор. 4-ій)

В Ню Йорку відбулася прем'єра „У царстві Оха"

Ню Йорк. — У неділю 14-го жовтня ц. р. о год. 4-ій по полудні, тут у залі Фешен Інституту пройшла прем'єра театралізованої казки пера Олекси Сацюка п. н. „У царстві Оха" у виконанні Студії Мистецького слова Лідії Крушельницької. Постанова ця в шести картинах, шоста з яких і важливіші вставки (постаті Відьом, Згуби, Згуменят, Мавок і Кущика і в 4-ій частині монолог Білого Діда) — авторства Володимира Ласовського. Супроводила постановку музика Ігоря Соневицького, при фортепіяні – сам композитор; хореографія — Ольги Ковальчук— Івасівки; оформлення сцени і костюми — Марійки Шуст; світло — Іван Клюфас; виконували костюми матері виконавці. В головних ролях виступали Андрій Костів, Марко Соробей, Роман Канюґа, Христя Фурда, Ярослав Шуль, Ростислав Декайло, Андрій Рак, Сусанна Цегельська, Тіта Павлюк. Постанову спонзорувало Т-во „Самопоміч" з Ню Йорку. Після прем'єри під спонтанні оплески всієї залі (800 людей) вручили Лідії Крушельницькій китиці квітів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Треба пробити мур

Усі люди і народи мають свої проблеми. Америка вже від деякого часу займається Вотергейтським скандалом і тепер має додаткові проблеми із своїми віцепрезидентами та бейзболовими дружинами, не згадуючи вже навіть про розпалений до червоного новий воєнний конфлікт на Близькому Сході.

Проте, найбільшу проблему, бо дослівно проблему бути чи не бути мають ті народи, що, як український, перебувають в комуно - московській неволі та змагаються за свої найосновніші права.

Очевидно, що маємо свої проблеми і ми, українці на поселеннях у вільному світі. Всіх їх, цих проблем, не перелічити б. Деякі з них матимуть своє віддзеркалення і свій відгомін на недалекому вже Другому Світовому Конгресі Вільних Українців в Торонті. Очевидно, що Конгрес їх не розв'яже, але він таки може багато допомогти в їх розв'язці.

За першу і головну з усіх цих проблем ми вважаємо нашу допомогу і наш вклад у змагання нашого народу. Поминаючи бо те, що цей наш нарід понад півсторіччя тому своєю волею і силою виразно і недвозначно самовизначився у своїй вільній і ні від кого незалежній Українській Народній Республіці, поминаючи факт, що він перший впав жертвою нового комуно - московського розбишацтва і від того часу таки справді пролив річки крови і приніс найбільші жертви за своє право на життя і волю, цей наш нарід ще й сьогодні оточений наче муром мовчанки та легковаження в світі, на нещастя і самого ж того світу.

Цей мур ми мусимо пробити. Багато дечого вже в тому відношенні зроблено, але все те часом виглядає наче правом кричати серед гурагану, Треба далеко більших зусиль, треба нових шляхів і незрівняно більших засобів, треба кваліфікованих знавців, треба промостити шлях для засобів масової інформації, треба здобувати прихильність і підтримку впливових людей, треба таки справді пробивати мур якоїсь дивної змови легковаження проблеми українського визволення в сьогоднішньому світі. Якщо Другий Світовий Конгрес Вільних Українців зрушить бодай на один крок вперед ці наші зусилля, він виконає одне з головних своїх завдань.

„Є український мільярд!"

Тріюмфально звучить цей восьмишпальтовий наголовок у московській газеті „Правда" з 9 жовтня, яка інформує цілий Совєтський Союз, що „трудівники України . . . з честю виконали підвищені соціялістичні зобов'язання щодо продажу державі мільярда пудів збіжжя. У засіки батьківщини засипано 16,7 мільйона тонн зерна — значно більше, як це було передбачено сільськогосподарським пляном. Таку кількість продукції республіка поставила вперше".

Того роду інформація московської газети — багатомовна. З одного боку, вона говорить про конкретне досягнення сільського господарства в Україні на відтинку збору зерна, що в цьогорічних умовах було нелегким завданням. З другого боку, маємо мову про велетенських розмірів експлуатацію України Росією („батьківщиною", яка виступає під фірмою СССР), у засіки якої записано один мільярд пудів (16,7 млн. тонн) зерна. Ця експлуатація проходить, як видно з повідомлення в „Правді", у формі „продажу зерна державі". На практиці йдеться тут про обов'язкову доставу зерна у такій і такій кількості по цінах, що їх довільно визначає Москва для цілого СССР, в тому й для України. Як відомо, ці ціни не узгляднюють ні коштів продукції, ні попиту на ринку, ні потреб самих хліборобів, які тільки мають „виконати і перевиконати" встановлений Москвою плян.

Пишучи про „продаж зерна державі", газета „Правда" не має, очевидно, на увазі Української ССР, яка нібито також є державою, а фактичну державу — СССР, якій українська „совєтська суверенна держава" зобов'язана постачати данину у формі різних товарів, а сільськогосподарської продукції зокрема. Цей аспект також треба мати на увазі і його чи не найкраще власне демонструє оте московське тріюмфальне: „Є український мільярд!"

Мало цього. Ще не зуміла Москва „засипати у засіки держави" українську пшеницю, а вже ця ж „Правда" пише про конечність „збільшення валових зборів зерна". Для „Правди" „межа в один мільярд пудів повинна стати на майбутнє мінімальною нормою для хліборобів республіки!" Іншими словами, колоніяльний визиск України буде далі збільшуватися, бож збільшають потреби „батьківщини" — Росії у її змаганнях за гегемонію у світі.

В. Ткач

КОНФЛІКТ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Від суботи 6 жовтня триває знову арабсько - ізраїльська війна. Атакують Єгипет і Сирія. Але по боці Сирії вже б'ються марокканські відділи. Йорданія є на поготівлю, що створило б для Ізраїлю небезпечний третій фронт. Інші арабські держави висловили свою солідарність для — як вони вважають — з а г альноарабської справи. В понеділок 8 жовтня проти Ізраїлю виступив Ірак. Також у понеділок Брежнєв заявив, що совєтські симпатії є по боці арабів. Це і зрозуміло, бож араби атакують совєтською зброєю. Зрештою, ще 6 жовтня совєтська пресова аґенція, подаючи відомість, що першими заатакували буцімто ізраїльці, недвозначно стала по боці арабів.

Отже, на Близькому Сході ллється кров. Незалежно від політичних симпатій, треба співчувати жертвам нового збройного конфлікту.

Хто почав перший? В цьому випадку хіба немає сумніву, що почали араби, які вже від довшого часу готовилися до нових воєнних дій. Уможливили їм це совєти, постачаючи модерну зброю. Але питання „хто почав" не видається таким дуже важливим у даний момент. Важливішим було б відповісти на питання, чи Москва знала про наміри арабів? Видається, що, може, не знаючи точно дати початку атаки, Москва напевно докладно могла передбачати наміри арабів. Поперше тому, що вона нічого не зробила, щоб стримати Єгипет і Сирію від їх воєнних намірів. Навпаки, постачаючи, як уже сказано, їм зброю, вона тільки підбадьорювала арабів. Подруге, на нашу думку, тому, що Москва зацікавлена у всьому, що створює труднощі для Заходу. А такі труднощі, хоч би навіть в площині, так би мовити, морально-психологічній, безумовно заіснують, насамперед для ЗСА.

Найважливішим, одначе, є питання, чи нинішній арабсько - ізраїльський конфлікт може перетворитися в конфлікт світового маштабу, або бодай викликати поважну кризу на міжнародному форумі. Покищо виглядає так, що світові потуги — в першу чергу ЗСА і СССР — зроблять все від них можливе, щоб зльокалізувати конфлікт. Це видно вже й тепер з тієї більш - менш спокійної реакції на вістки про конфлікт як в ЗСА, так і в СССР. Справді, ні одна, ні друга сторона не зацікавлені, щоб саме у цей момент, коли йдуть переговори про далекойдуче „відпруження" і, насамперед, про можливості торговельної співпраці, все це було в одну мить знищене загостренням з приводу великих дій на Близькому Сході.

Тому, певно, обидві сторони будуть чекати на наслідки збройного конфлікту, щоб потім активно втрутитися і зажадати скликання якоїсь конференції для „мирного" п о л агодження конфлікту. Які ж наслідки можуть принести збройні операції на Близькому Сході? Очевидно, арабам йдеться насамперед про те, щоб відібрати назад ті свої території, які вони втратили під час останньої „бліскавичної" війни (хоч їхньою справжньою й остаточною метою є знищення держави жидівського народу взагалі). Ізраїлеві, навпаки, ідеться про те, щоб ліквідувати початкові арабські успіхи й утримати свій стан посідання, який був на 6 жовтня ц. р. Якщо одна, або друга сторона досягне своєї обмеженої мети, тоді вони обидві хіба схильні знову зупинитися на т. зв. демаркаційних лініях. І тоді прийде черга на працю політичних конференцій.

Але що буде, якщо, скажімо, Ізраїль матиме великі успіхи і, розуміючи, що арабська загроза далі висітиме над ним, захоче ще більше укріпити своє становище: наприклад, загнатися в глибину єгипетської території, щоб бодай „покарати" напасника, або окупувати столицю Сирії, Дамаск? Чи навпаки: араби, заохочені успіхами, які вони можуть мати, не зупиняться на відбитті зайнятих попередньо Ізраїлем територій і підуть далі, щоб здійснити свою мрію про знищення ізраїльської держави? Чи в першому випадку не втрутяться совєти, щоб довести щирість своїх „симпатій" до арабів? І чи в другому випадку не будуть змушені ЗСА, а навіть Англія чи й Францін, дотриматися тих гарантій, які вони свого часу уділили Ізраїлеві? І чи в цьому випадку не буде якось втягнена до конфлікту й ціла Західня Европа? Або чи не наважиться на якісь дії червоний Китай, який уже тепер заявив, що вину за сучасний конфлікт понесуть в однаковій мірі і СССР і ЗСА?

Все, як видається, говорить за те, що якраз під цю пору великі потуги з одного і з другого боку незацікавлені в поширенні конфлікту і зроблять все від себе залежне, щоб так не сталося. Але яка ситуація витвориться, якщо ні одна, ні друга сторона на Близькому Сході не здолає „бліскавично" осягнути свої цілі і якщо матимемо перспективу більш чи менш затяжного конфлікту? Чи не матимемо тоді на Близькому Сході „другого В'єтнаму"? Бож Москва, очевидно, даватиме допомогу арабам, а ЗСА муситимуть допомагати Ізраїлеві: І тоді мимоволі „відпруження" буде заступлене „напруженням". З тією, одначе, різницею, що Близький Схід має в собі далеко більше небезпечних елементів, ніж далекий В'єтнам. І тоді міжнародна констеляція, якої не здолали змінити своїми заявами і пересторогами Сахаров і Солженіцин, стане зовсім іншою, ніж під цю пору.

Василь Маркусь

ЕКУМЕНІЗМ У ДІЇ

21 вересня 1973 р., у свято Різдва Богородиці, парафія св. Володимира й Ольги в Чикаго відзначувала п'яту річницю свого перебування в православному соборі св. рівноапостольського Князя Володимира. П'ять років спільного користування української католицької і православної громад одним храмом і спільної молитви в ньому дітей того самого народу — це не абияка, справді винняткова, а в тому й історичного значення подія.

З недавньоминулого знаємо про деякі подібні факти. Коли під час війни, Першої і Другої, перебували греко-католицькі священики з Галичини на Наддніпрянщині, вони відправляли спорадично Богослуження в православних церквах. В час великого ісходу з рідної землі, українські православні єпископи, знайшовшися переходово у Львові, одержали гостинне прийняття у Митрополита Андрея Шептицького, який для богослужбових цілей доручив відступити їм одну з церков. Подекуди по таборах переміщених осіб в Европі по війні одні і другі українські громади користувалися тими самими церквами чи молитовницями. (Не раз на це українська католицька церковна влада не дивилася прихильно, хоч самі німецькі римокатолики іноді відпускали свої церкви для православних!). Вимушено, бо під урядовим розпорядженням, подекуди користуються тією самою церквою греко - католицькі і православні парафії по селах Пряшівщини після того, як в 1968 р. відновлено там Греко - Католицьку Церкву. Але для обох сторін це ще свіжа рана, і тому доходило до непорозумінь і не було це щире братання близьких собі християн.

Останніми роками тут і там приступають українські католицькі і п р а вославні священики до спільних Молебнів, Панахид, зокрема з нагоди загально-національних урочистостей. Автор був свідком в 1972 р. зворушливої спільної відправи католицького і православного духівництва на чолі з Їхніми Владиками на пластовому таборі в Німеччині. Характеристичним був також факт спільного посвячення каплиці православними і католиками на п л а стовій оселі у Вестфілді влітку ц. р. Проломовою у цьому відношенні була історична зустріч між Первоієрархом УКЦеркви, Блаженнішим Йосифом, та тодішнім Первоієрархом Української Православної Церкви в ЗСА, Блаженнішим Іоаном, в храмі-пам'ятнику в Бавнд Бруку в 1968 р. Благословенним завершенням цих актів була Архиєрейська Літургія єпископату УАПЦ в українському католицькому Соборі св. Володимира в Парижі з нагоди Собору УАПЦ.

Але все це не дорівнює тому, що сталося за останніх п'ять років у Чикаго. Тут неділя-в-неділю, свято-в-свято і день - вдень ставали до того самого престолу раз православні, а потім католицькі священики, вірні обох Церков виповнювали по береги стіни тієї ж святині, молилися перед тими ж святими іконами, цілували той же знак хреста. Одні і другі відносилися до себе не лише з толеранцією, вирозумінням, але насамперед в дусі християнської любови, у почутті виконання акту допомоги і милости. Дуже часто відбувалися і спільні відправи — Водохреща, спільні ходи з Плащаницею, служіння Страстей, часті Панахиди і Молебні. Священики співали на переміну, а так само і хори однієї і другої парафій. Вірні обидвох парафій молилися поруч, подавали собі руки по-братньому і христосувалися на Великдень.

Може декому це виглядало тільки як якась національна демонстрація. Можливо, що в декого це і було головним мотивом. Але воно цілковито стало чимось більшим актом християнського єднання, б р а т ства, спільности у вірі Господеві і близькости спільної віри своїх предків. Це стало тим живим і діяльним екуменізмом у житті і практиці, про який у нас лише говориться, але так мало здійснюється. Як же це відмінне й інше було від колишніх сумної слави практик, коли одним вірним заборонялося переступати поріг іншої церкви, чи коли вказувалося в сторону братів з іншої громади як на щось „нечисте", „заразливе", що треба оминати. Такі вислови падали іноді з уст високих ієрархів.

Хвалити Всевишнього, все це минає, хоч годі ще говорити, що вся наша християнська суспільність — ієрархи, священство і вірні перейнялися вже б а ж аним екуменізмом, хоч би й таким, який вже нині так живо проявляється серед західніх християн — римо - католиків у відношенні до православних та протестантів. Рецидиви минулого тут і там проявляються зі ш к о дою для наших міжвіровизнаневих взаємин. Фанатичні та ексклюзивні одиниці, з одного боку, намагаються завернути до старих неукраїнських і н е х ристиянських практик і обичаїв.

Те, що сталося в Чикаго в 1968-73 рр., повинно стати добрим прикладом для наслідування і дороговказом, як має виглядати український екуменізм. Взаємна пошана і визнання повинні бути передумовами цього нового міжцерковного відношення, принаймні між Українською Католицькою і Православною Церквами, які такі собі близькі були і по суті такими залишилися. Звичайно, ми не виключаємо саме з таких взаємин і українські протестантські віровизнання, які врешті - решт, не зважаючи на їх кількість і „граничну" позицію в українському суспільстві, повинні стати повноцінними і повністю визнаними церковними громадами в нашому народі.

З православними єднає українців католиків дуже багато: та сама спільна історія до церковного поділу України, а той самий обряд і донині, та сама богословська духовість і спільні правди віри, за винятком деяких нюансів, включених до УКЦеркви під впливом західньої теології. Ми тільки перебуваємо в різних церковних організаціях і під іншою найвищою владою, хоч українці католики мають багато застережень до практичного здійснювання тієї самої найвищої влади.

Саме тому життя і спільні інтереси обидвох церков ставлять перед ними вимогу співпраці і спільного розв'язування ряду проблем, які є тими самими і потребують збірного зусилля. Якщо взяти до уваги лише обрядові проблеми, то для українців католиків, без сумніву, актуальною є „обрядова віднова", тобто повернення до справді східніх і українських практик, які ми затратили в ході століть на користь якоїсь гібридної латинізації. Ця тенденція не оминула й деякі українські православні громади, головно за океаном. В той же час на українських землях під Росією чи російським впливом в українські обряди внесено не одну практику і звичай з Російської Церкви. Чи не пора нам спільно перевірити наш обряд і шукати спільних рі-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Степан Куропась

УКРАЇНСЬКІ ВЕТЕРАНИ — ЗАБУТИЙ НАРОД

У кожній нації і державі ветерани армій завжди мали велику пошану в урядових колах й серед народу. Конвенції Американського Легіону чи Ветеранів Чужинецьких Воєн завжди запрошують президента ЗСА з привітом. Але Провід ветеранів постійно солідаризувався з політикою президентів, хоч не раз в деталях не погоджувався з нею. Ветерани в країнах свого народження завжди мали великий авторитет і з їхнім голосом чи рішеннями конвенцій всі рахувалися. Ветерани на взір робітничих спілок впливали на політику держави, стейту чи міст, а держава встановляла навіть окремі Дні Ветерана, І н в а лідів, Старших Віком, старалася про живих і мертвих членів армії, бо дбала й про цвинтарі, з Арлінгтоном включно.

А як у нас? На рідних землях такі свята, як Крут, Базару чи Листопадових роковин та 22 січня зустрічались з труднощами з боку окупантів, а проте Свята Героїв на Зелені Свята чи хоч би похорони ген. Тарнавського вказували на велику пошану до борців з крісом.

Тут, в Америці, вольному — воля, немає перешкод. Ми маємо різні ветеранські з'єднання і різні свята: УПА, Дивізії, УСС, може ще прийде й Свято УГАрмії. Ті останні і Союз Ветеранів армії УНР зустрілись у Чикаго з приводу приїзду до нас керманича ресорту військових справ УНРади, ген. Василя Филиновича. Інші з'єднання не прийшли.

І власне, на ту тему велася розмова, бо без огляду, чи ми „в розсіянні сущі" годимося з політикою УНРади і президента Лівицького, чи ні, то треба якось кінці зв'язувати. Власне Українські Ветерани, а головно ті, що „нюхали порох", покликані до цього, щоб впливати на гарячі голови, щоб доказувати, що лише „през шаблі маєм права".

На жаль, українські військові з'єднання не мають, бо не виробили собі авторитету в громадянстві. Тому вони „народом забуті", хоча Господь їх не забув і одного по другім покликає до звіту. Маємо ще кількох генералів з бойовим стажем, які машерують з допомогою палиці і бідують, бо живуть з малої пенсії суспільного забезпечення. Вони вже не можуть нас мобілізувати, бо їм не під силу.

Ветерани поділилися, і крім ліво- і правобережних, є ще ветерани Карпатської Січі, а найновіший твір — парамілітарної організації — Вільне Козацтво іменує своїх старшин, до генералів включно.

У цьому часі, коли ми твердимо, що Україна це „нація в поході", деклямуємо з нагоди Листопада і Січня про соборність, забуваємо про ті речі по виході із залі, — та вдоволені, що відбули національну панщину.

Манія ранг військового порядку захопила ряд ветеранів і бажання дістати підвищення. Навіщо? Платні більшої не буде і пошани в громаді теж ні. Учасники зустрічі думають, що треба скінчити з рангами (УНРада вже скінчила), а зате взятися до об'єднання всіх ветеранських організацій і до одного Свята Українського Війська і Героїв, раз в рік, а не свят окремих корпусів чи дивізій. Не треба нам Жовтих Вод, Корсуня, Берестечка, Полтави і т. п., бо не вистачить святочних днів у році. З'єднана ветеранська організація зможе так легко видавати один поважний журнал, як „Вісті Комбатанта", і може подбати, щоб до того журналу не попадали „єресі", як не раз це було досі, де „12-літні пацани" були представлені і ославлені як старшини українських армій.

З'єднана організація Ветеранів, от хоч би вона називалася ОбВУ (Об'єднання бувших Вояків Українців) — треба випустити останню букву „У", — бо до цього Об'єднання мають вступати ветерани армій не конче українських. Ветерани УГА і УНР вимирають, і за кілька літ їх не стане, а „Нація в поході", — буде жити далі і буде потребувати ветеранів. Цього роду Об'єднання може мобілізувати всіх військових українців. Воно може мати свої допоміжні органи (як і жіночі, лікарські), може здобути собі повагу і авторитет. А щоб так сталося, українська громада за океаном мусить бути зріла. Чи ми вже дозріли до Об'єднання, чи лише до деклямацій — покаже м а й б у тність. „Проти надії треба сподіватись!" Як цього не буде, страшний косар зліквідує нас усіх і не стане українських ветеранів українських формацій в Америці і Канаді. Іншої майбутности для забутих українських ветеранів — немає.

Зенон Пеленський

ПЕРЕД ДРУГИМ СКВУ

(1)

ПРОБЛЕМИ І ЗАВДАННЯ

За постановою 6-ої пленарної сесії Секретаріяту СКВУ з 27 січня 1973 Другий Світовий Конгрес Вільних Українців відбудеться в канадському місті Торонто, в днях 1-4 листопада 1973 р. Перший Конгрес відбувся 12-19 листопада 1967 р., в Ню Йорку. Скликаючи II СКВУ на листопад 1973 р. Секретаріят не тільки стисло дотримав постанову статуту організації, який передба ч а є скликання Конгресів з термінами 6-ох років. Визначення святкового відкриття II Конгресу на 1-го листопада відзначає також одну з найважливіших дат в історії новітнього державного відродження України: після падіння Австро-Угорської монархії встановлення у Львові 1 листопада 1918 фактичної державної незалежности та суверенности також Західніх Земель України. На жаль(1-ий листопад 1918 р. став також початком неспровокованої українцями війни з поляками за посідання Галичини і Волині. Початково поляки цю війну виграли та впродовж 20-ох років були переходовими посідачами ЗЗУ. Польська агресія 1918 року на Західню Україну стала не тільки причиною важкої оборонної боротьби західніх українців проти польської окупації, але також дуже важким психологічним обтяженням для пізніших українсько - польських стосунків.

СКВУ править за вільну Україну

Шостирічні конгреси СКВУ слід уважати важливими датами в перебігу організованого життя українців не тільки в діяспорі, але й на самій батьківщині. Ми повинні здавати собі справу, що в Україні поняття „СКВУ" є загальновідомим. Оскільки діючі у вільному світі українські політичні партії і центри є українському загалові в УССР маловідомі і невиразно зрізничковані, СКВУ силою свого загальногромадського походження та всеобіймаючого статусу править за властивий центр життя вільних українців у світі. Більше того: фактично СКВУ править в уяві українського загалу в УССР не тільки як репрезентант, а значною мірою також як керівник вільного українського життя скрізь у світі. Існують абсолютно усі підстави думати, що постійно атакуючи т. зв. „українських буржуазних націоналістів" комуно-московський режим в УССР має в першу чергу на увазі саме — СКВУ. Цьому твердженню не заперечує обставина, що іноколи речники режиму називають й окремі українські партії та їх діячів у діяспорі.

Проте режим досконало усвідомлює, що компактність всебічного українського організованого життя в діяспорі знаходить своє вивершення саме в СКВУ. Аби скільки й не було підстав у чимало дечому критикувати практичну діяльність виконавчих органів СКВУ, відбування світових конгресів організованої вільної української спільноти, безумовно, становить одно з найважливіших досягнень сучасного національного життя взагалі. Не кожна політична національна еміґрація, як виявляє практика, спроможна здобутися на таке зусилля.

Між „примиренством" і шовінізмом

Завжди трохи химерний хід історії (автор статті не вірить в історичний детермінізм) хоче, що II СКВУ відбудеться в особливо критичному для України періоді розвитку сучасної світової міжнародного політичного вемо саме в місцях, дедалі вже й роках своєрідного міжнародноог політично г о „детанту", тобто „відпруження" між країнами комуномосковської орбіти з одного, та країнами демо-ліберального Заходу з другого боку. Т. зв. „холодна війна" між нібито „Сходом" і „Заходом" неначе поволі добігає кінця, вщухає. Ми є свідками укладання щораз нових договорів „замирення", „нормалізації", „ненападу" між Москвою та її сателітами по той бік, та демократичними урядами по цей бік все ще існуючої залізної заслони. Леонід Брежнєв, щораз палкіще обожнюваний „вождь" совєтської орбіти, об'їздить з витягненим капелюхом різні західні країни та вижебрує щораз нові кредити, технологічні допомоги, співпрацю фахівців Заходу в ділі побудови, відбудови, майже тотального наладнання вкрай занехаяної економіки СССР та сателітів. Як не дивно, не зважаючи на гіркі досвіди попередніх десятиріч, західні уряди знову виявляють згоду черговий раз допомогти комунізмові і московському імперіялізмові викарбкатись із саморобного багна. II СКВУ стоятиме перед феноменом, що мірою того, як брежнєвщина поширює у світі чергове шахрайство про миролюбність та примиренність комуністичних режимів — одночасно в національних республіках СССР, особливо в Україні відбувається тим лютіша, тим більш безоглядна гульня великоросійського шовінізму, денаціоналізації, русифікації, переслідування національних християнських Церков та інших релігійних спільнот.

Вирішальна хвилина

Другий СКВУ відбудеться саме в пору, щоб серед найгарячішої гульні комуномосковського шовінізму й імперіялізму репрезе н т а н т и справді вільної України не тільки викрили в Торонто й довели до свідомості світу факти й акти оновленої московської антиукраїнсь к о ї агресії, але також усіми доступними засобами висловили свій різкий протест. Якщо будь-коли була хвилина, щоб українці в діяспорі промовили діймаюче одним голосом в ім'я і з доручення п'ятдесятьох мільйонів своїх під'яремних братів, то така хвилина настала саме сьогодні. Хто промовить за них, коли ми не промовимо! Боже Провидіння дозволило вийти у вільний світ, осадовитись, стабілізуватись настіль к и численній українській політичній еміґрації. Вона має свою місію; вона повинна її з особливою силою сповнити в обороні переслідуваної і погнобленої батьківщини саме тепер! Нам не повинно забракнути ні компетентних людей, ні технічних можливостей, ні зокрема фінансових засобів, щоб Конґресові у Торонто дати можливість виконати повністю саме в таку вирішальну хвилину своє історичне завдання.

Притягти й інші народи

Однак, режимне шовіністичне цькування, нав а л а червоносотенного расизму й атеїзму скеровується не тільки проти українського народу. Великодержавною кремлівською агресією є обняті також інші народи совєтської орбіти. Було б добре, колиб заіснувала можливість паралельно з II Конґресом СКВУ відбути Конґрес, чи принаймні конференцію інших підрежимних народів СССР і країн-сателітів з метою спільного протесту проти актуальної режимної шовіністичної, расистської та атеїстичної гонитви. Об'єднаний голос під'яремних народів значив би більше, ніж голос самих тільки українців. Безумовно, проведення стосовних підготовчих розмов і заходів було б нелегким. Проте, автор цих рядків переконаний, що до початку листопада мало б залишитись ще достатньо часу, щоб такому завданню подолати.

(Закінчення буде).

ПОДАЄМО ЧИСЛА ТЕЛЕФОНІВ
канцелярії Організаційної Комісії СКВУ
в Торонті:
(416) 535-2555 або 535-2590

ЧИ ВИ ВЖЕ СКЛАЛИ ДАТОК НА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ФОНД ДРУГОГО КОНГРЕСУ СКВУ?!

? ? ? ? ? ? ? ? ?

СПИСОК ДАТКІВ Ч. 2
на Організаційний Фонд Другого Конґресу СКВУ

які вплинули до каси Організаційної Комісії Другого Конґресу СКВУ в Торонті до 30. 9. 1973 р.

$500.00: Крайова Екзекутива Українського Національного Об'єднання (УНО) в Канаді, Торонто, (попередньо — 100.00 дол., разом досі $600.00)	$ 500.00
I. СПИСОК ДАТКІВ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ОСІБ (у канадських долярах)	
$250.00: Преосвященніший Владика Кир Ісидор Борецький, єпископ Торонтської єпархії УКЦеркви, Торонто	250.00
по $100.00: Юрій Карманін, Анна і Дмитро Гулей, Торонто, Онт.	200.00
по $50.00: д-р Мирослав Малецький, Торонто, М. Нацюк, Кітченер, Онт.	100.00
по $25.00: Прокіп Наумчук, Ольга і Теодор Цвик, інж. Василь Вацик, Дарія і Леонід Філь, Василь Дідюк, д-р Юліян Пелех, усі з Торонта; Петро Куриленко, Філядельфія	175.00
по $20.00: О. Воєчко, Осипа і Дам'ян Олексишак, Торонто	40.00
$15.00: Микола і Ярослава Хархаліси, Торонто	15.00
По $10.00: Олександер Юркевич, Василь Вибик, Микола Засідко, Мирослав Бігус, Володимир Пальчук (попередньо вплатив уже $100.00), Ліда Вахнянин, Степан Пилипів, М. Лозовський, Яків Козловський, Мирослав Горбань, Павло Харидчак, Ст. Білоус, усі з Торонта	120.00
по $5.00: Юліян Вільшинський, Ярослав Слободян, Володимир Шаршаневич, Роман Колісник, Іван Церковник, Михайло Пітюра, Роман Войцун, Іван Падик, Степан Климців, Степан Гуляк, Л. Хархаліс, Володимир Гузар, інж. Богдан Підгайний, усі з Торонта	65.00
по $3.00: Петро Кореневич і М. Котульський, Торонто	6.00
Разом датки поодиноких осіб	$ 1,471.00
II. СПИСОК ДАТКІВ УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ, вплачених із зголошенням участи в Другому Конґресі СКВУ: **по $100.00:** Катедра Української Католицької Церкви св. свщм. Йосафата; Управа Братства Українців Католиків (БУК) Торонтської Єпархії; Головна Управа Т-ва Українських Інженерів у Канаді, усі з Торонта; Центральна Управа Організації Державного Відродження України (ОДВУ), Детройт; **по $25.00:** Центральний Провід Братства Карпатських Січовиків, Торонто, Головна Управа Союзу Гетьманців Державників Канади, Торонто; **по $10.00:** Українське Історичне Товариство, Кент, ЗСА.	
Разом датки установ і організацій	$ 460.00
Разом усіх датків на 2-ий Конґрес СКВУ у 2-му списку	$ 1,931.00
Сума датків на Фонд 2-го СКВУ із списка ч. 1	$10,883.83
Разом досі вплинуло до каси Організаційного Комітету Другого СКВУ в Торонті до дня 30 вересня 1973 р.	$12,814.83

ХТО ЧЕРГОВИЙ???!

Усім нам зовсім очевидно і зрозуміло, що всебічна підготовка та успішне відбуття 2-го Конґресу СКВУ пов'язані з великими коштами, що становитимуть приблизно 100,000.— долярів. Успішне відбуття Другого Конґресу СКВУ в Торонті від 1-4 листопада ц. р. **ЦЕ СПРАВА НАС УСІХ, І ВСІ МИ НЕСЕМО ЗА ЦЕ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ.** Хай нікого з нас не забракне між жертводавцями на фінансові потреби СКВУ. Тому всі ми без вийнятку

ЩЕ СЬОГОДНІ СКЛАДІМО НАШ ДАТОК НА ФОНД ДРУГОГО КОНҐРЕСУ СКВУ!

...тут відтяти, виповнити і разом з чеком зараз вислати!...

До Фінансової Підкомісії
Організаційної Комісії 2-го Конґресу СКВУ
в Торонті

Доцінюючи важливість діяльности СКВУ і бажаючи причинитися до успішного відбуття Другого Конґресу СКВУ, посилаю на Організаційний фонд СКВУ чеком

(поштовим переказом) даток .... долярів

(словами ....).

....

Заувага: Це зголошення датку на фонд 2-го Конґресу СКВУ разом з чеком чи „моні ордером" вислати на адресу Канцелярії Організаційного Комітету 2-го Конґресу СКВУ в Торонті: World Congress of Free Ukrainians, P.O. Box 348, Station "D", Toronto 9, Ontario, Canada, а чеки та „моні ордери" прошу виписати на: World Congress of Free Ukrainians.

Завважуємо, що на датки на фонд СКВУ з Канади від 10.00 дол. вгору, вплачені до 15 жовтня ц. р., жертводавець одержить відповідну посвідку для звільнення від податку, про що подбала Централя КУК у Вінніпезі.

Торонто, 30 вересня 1973 р.

ЗА ФІНАНСОВУ ПІДКОМІСІЮ ДРУГОГО КОНҐРЕСУ СКВУ в ТОРОНТІ:

д-р Осип Бойко, голова
Володимир Пальчук, секретар
інж. Омелян Тарнавський, керівник Канцелярії Організаційної Комісії

Нові праці мистця Арі в ґалерії Арма

Ню Йорк. — Із днем 2-го жовтня ц. р., ґалерія картин — Арма при Медісон Евню, відкрила новий сезон виставкою малярських праць мистця Арі — так зв. жидівського експресіоніста і жидівського сюрреаліста.

Арі народився в Україні, у 1958 р. виемігрував до Америки. У його картинах слідний вплив слов'янського фолкльорного мистецтва. Попередніми роками брав участь, і в своїх виключно індивідуальних виставках, і в групових, зокрема — в одній, з приводу 30-річної річниці переслідування і винищування жидівського народу гітлерівські пейзажі.

На цьогорічній виставці маляра Арі є 200 образів виконаних олією. Тематика в основному — це віддзеркалення жидівського побуту у містечках України та европейські пейсажі.

Рецензії „Ню Йорк Таймсу" та інших часописів вказують на нього, як на найбільш творчого і видатного маляра цих часів.

Ґалерія Арма відкрита від вівтірка до суботи, від 1 - 5-ої год. по полудні; в неділі від 1.30 - 6-ої год. вечора. Вона єдина з ґалерії при Медісон Евню, (3 хвилини від Метрополітального Музею) що відкрита в неділі.

ЦИВІЛЬНИЙ УРЯД В ГРЕЦІЇ

Вперше від військового перевороту в Греції в 1967 році, державна влада в цій країні знову найшлася в руках цивільного уряду. Новим грецьким прем'єр-міністром є Спірос Маркезініс, історик і довголітній політичний діяч. У своїй промові при перебранні влади він заявив, що подбає про можливо скорі вибори до парляменту в Греції, що повинні відбутися на початку 1974 року. Всі грецькі партії за винятком комуністів та роялістів, матимуть змогу виставляти своїх кандидатів до парляменту.

ПОДАЄМО ЧИСЛА ТЕЛЕФОНІВ
канцелярії Організаційної Комісії СКВУ
в Торонті:
(416) 535-2555 або 535-2590

З нагоди
ДРУГОГО СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ (СКВУ)
відбудеться в суботу, 3 листопада ц.р.
Four Seasons — Sheraton Hotel
123 Queen St. West, Toronto 1, Ontario
Telephone: (416) 361-1000

БЕНКЕТ І БАЛЬ

- Коктейль: 6:30 год. веч.
- Вечірній одяг
- Бенкет: 7:00 год. вечора
- Квиток вступу: $25.00

В неділю, 4-го листопада ц. р., відбудеться в залі
MAPLE LEAF GARDENS
60 Carlton Street, Toronto, Ontario

Конґресова Маніфестація

У ПРОГРАМІ: ■ Соборний молебень, який відправлять ВПреосв. Владики Українських Церков. ■ Слово Дост. Джана Дж. Діфенбейкера ■ Мистецька програма у виконанні Капелі бандуристів ім. Т. Шевченка з Детройту та хорових і танцювальних ансамблів МУНО, ОДУМ і СУМ з Торонта.

■ Початок: год. 11:30 вполудне ■ Квитки вступу на Маніфестацію: $8.00, 6.00, 4.00 і 2.00 для дорослих осіб та $1.00 для зорганізованих членів молодіжних організацій в однострою, шкільної молоді і дітвори.

■ Квитки вступу на обидві імпрези продають у Торонті: книгарні „Арка", „Арка Захід", „Віблос" і „Плай, як також українські кредитівки, українські католицькі і православні парафії та організації: УНО, ЛВУ, БУК і СУС з братніми організаціями як також молодіжні організації МУНО, ОДУМ, Пласт, СУМ, СУМК і УКЮ.

■ У Вінніпезі продає квитки: Централя КУК — Ukrainian Canadian Committee, 456 Main St., Winnipeg, Manitoba. Tel. (204) 942-4627.

■ У Ню Йорку продають квитки вступу на бенкет: Канцелярія УККА (мґр. І. Базарко), книгарні „Арка" і „Молода Життя" та крамниця „ЕКО"; в Філядельфії: Адміністрація Вид. „Америка" (дир. І. Біліньский).

■ З інших місцевостей ЗСА і Канади та в інших країн квитки на бенкет і маніфестацію можна замовляти: в канцелярії Організаційної Комісії 2-го Конґресу СКВУ в Торонті, пересилаючи одночасно докладне замовлення з докладною адресою і чек на заплату квитків вступу. Ці квитки можна буде відібрати в Канцелярії Орг. Комісії під час реєстрації в готелі „Фор Сізонс — Шератон Готель", де відбуватиметься 2-ий Конґрес СКВУ або в день імпрези при касі.

Просимо поспішати із купівлею квитків на бенкет, бо кількість місць обмежена.

КАНЦЕЛЯРІЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ СКВУ в ТОРОНТІ
ОМЕЛЯН ТАРНАВСЬКИЙ,
керівник Канцелярії

Адреса: Second Ukrainian World Congress, P.O. Box 348, Station "D", Toronto 9, Ontario, Canada. — Telephone: (416) 535-2555 & 535-2590.

ВІД НАУКОВОГО ФОНДУ УААУП

Ми дістали слідуючого листа від нашого відомого громадського і політичного діяча Миколи Вігуна: „Декларую 100 дол. але вплачуватиму по 25 дол. бо я вже на пенсії"...

Коли бажаєте отримати цікаву статтю

Проф. Т. Мацькова

п. н. "THE ENGLISH PRESS OF 1649 ON THE BATTLE AND PEACE TREATY OF ZBORIV"

пришліть нам до себе заадресовану коверту розміру 4 на 9½ інча із 16 ц. значком і 25 ц. кошти висилки. Коли б Ви бажали при тій нагоді зробити пожертву на Науковий Фонд, будемо дуже вдячні, та ми Вам радо вишлемо статтю і без пожертви.

Пишіть до
RESEARCH ENDOWMENT OF UAAUP
P. O. Box 491 Kent, Ohio 44240

26-ий КУРІНЬ УСП-ок „ВЕРХОВИНКИ"
— влаштовує —

ВЕЧІРКУ "L'AIR DU TEMPS"

20 жовтня 1973, початок 8:30
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
Друга Евеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.
Вступ $3.00 ■ Оркестра: „ДАКОТА" ■ Буфет.
ПРОСИМО МОЛОДЬ ВІД 18-го РОКУ ЖИТТЯ.

Увага! *Увага!*

БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ „ШКОЛИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ" РОМАНА СТРОЦЬКОГО у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

— відбудеться —

в понеділок, 15 жовтня 1973 р.

Приміщення школи: залі української католицької церкви
БЛАГОВІЩЕННЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ
1204 Valley Road, Philadelphia, Pa.
(ріг вулиць: Old York і Valley)

Години навчання кожного понеділка:
7:00-8:00 вечора — діти віку 6-9
8:00-9:00 вечора — діти віку 10-13
9:00-10:00 вечора — діти від 14 року вгору.

Учителі: ГАЛИНА і ВОЛОДИМИР ХАПКО

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БРАТА, СТРИЙКА, ШВАГРА і СЕСТРІНКА

бл. п.
МИКОЛИ ПРИПЛЕСЯ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в понеділок, 22-го жовтня 1973 року
о год. 9-ій рано
в Українській Католицькій Церкві
св. Юра, 7-ма вул., Ню Йорк, Н. Й.

Просимо згадати в цей день Покійного в своїх молитвах.

РОДИНА

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

УПРАВА І ЧЛЕНИ ОСЕРЕДКУ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА в КЛІВЛЕНДІ
в глибокім смутку повідомляють Громадянство, що дня 2-го жовтня 1973 року відійшов у Вічність на 82-му році життя,
Голова Осередку і його Основник

сл. п.
ІВАН СТАВНИЧИЙ

ПОХОРОН відбувся у Клівленді, Огайо, дня 6-го жовтня 1973 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В СЬОМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Незабутнього СИНА

сл. п. Любомира Овсієнка

буде відслужена
в суботу, 20-го ЖОВТНЯ 1973 р. в год. 12-ій дня
НА МІСЦІ ЙОГО ВІЧНОГО СПОЧИНКУ
на Українському Православному Цвинтарі СВ. АНДРЕЯ
в САВТ БАВНД БРУКУ, Н. Дж.

ПАНАХИДА
ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ

До участі запрошую Друзів, Приятелів і Знайомих.

Горем прибита мати ГАЛИНА

В ДВАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
БАТЬКА

сл. п.
ЯРОСЛАВА КОЛТУНЮКА

б. директора банку „Дністер" у Львові,
який помер у Філядельфії 15-го жовтня 1953 року,
будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ

1. В ПОНЕДІЛОК, 15-го ЖОВТНЯ 1973 р. о год. 8-ій рано в церкві НЕП. ЗАЧ. ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ в ДЕТРОЙТІ, Міч.
2. В НЕДІЛЮ, 21-го ЖОВТНЯ 1973 р. о год. 10:30 рано в церкві НЕП. ЗАЧ. ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ у ПОЛ.-ЗАХ. ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, 6222 Дікс вул.

Про молитви за душу Покійного просять доньки:
МАРТА ТАРНАВСЬКА, Детройт
ЛІДІЯ ДЯЧЕНКО, Філядельфія

ПОДЯКА

Дня 5-го вересня 1973 р. з волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність, по довгій і тяжкій недузі наш Дорогий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.
МАРКІЯН СТЕТКЕВИЧ

Цією дорогою з глибини Душі, складаємо нашу якнайсердечнішу подяку всім Рідним, Приятелям і Знайомим, що не призабули нас у великому горю, пересилаючи письмені і телефонічні співчуття, і Тим, що ввесь час були з нами на Панахиді і похороні.

Щира подяка о. монс. Д. Греськові і вуйкові о. Е. Цегельському за похоронні відправи і прощальну проповідь.

Зокрема наша сердечна подяка д-рові А. Клосові і його Дружині, які безкорисно піклувалися нашим Покійним під час Його недуги.

Подяка п-ству Ярославові і Катрусі Рибалт, які в часі недуги, часто відвідували Покійного в дома і лічниці.

Щира подяка родині з Ню Йорку — Я. Косановському з дружиною Ніною і Ірені Сендецькій з сином Орестом.

Складаємо подяку всім Підгайчанам, які взяли участь у похоронних відправах, а панові І. Палці, щира подяка за прощальне слово на могилі.

На кінець складаємо подяку похоронному заведінню п. М. Колодій, за переведення похорону та за різні фахові поради.

Дякуємо Всім, що поспішили з поміччю, порадою та щирим словом розради у хвилинах горя та смутку.

Дружина СТЕФАНІЯ СТЕТКЕВИЧ з БАРАНОВСЬКИХ
Дочка АДА ГЛОГОВСЬКА з чоловіком СТЕФАНОМ
Внуки: РОМАН і ІГОР
Сестра КЛЯВДІЯ КОСАНОВСЬКА

Увага! Працівники Союзівки! Увага!

В суботу, 3-го листопада 1973 року
— відбудеться —

ТОВАРИСЬКИЙ З'ЇЗД ВСІХ ПРАЦІВНИКІВ від 1953-1973 рр.

на Оселі УНСоюзу — Союзівка

СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ, МИСТЕЦЬКА І РОЗВАГОВА ПРОГРАМА, ЗАБАВА — ОРКЕСТРА „ЧЕРЕМОШ"

Кімнати проситься замовляти завчасу прямо в Адміністрації.

SOYUZIVKA, Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Повідомляємо в глибокому смутку Родину і Знайомих, що 6-го жовтня 1973 р. в Мілвіл, Н. Дж. упокоївся в Бозі на 85-му році життя

бл. п.
ОЛЕКСІЙ ПРИСТУПЕНКО

відомий церковний і громадський діяч на еміграції.

Покійний похований на цвинтарі в Мілвілі, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — ЕЛИЗАВЕТА
дочка — МАРГАРИТА
внуки: РОНАЛЬД і ГІЛЬДА

Увага! Чикаґо й Околиця!
Субота, 20-го жовтня 1973 року
година 7-ма вечора
Заля – Авдиторія Школи Шопена
Rice & Campbell Sts., Chicago, Ill.

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ – ОСЕРЕДОК ім. ген.-хор. Т. ЧУПРИНКИ в НЮ ЙОРКУ
— влаштовує —

Гостинний Концерт
(ПЕРШИЙ РАЗ)

Увага! Детройт й Околиця!
Неділя, 21-го жовтня 1973 року
година 3:30 по пол.
Заля – Авдиторія Fitzgerald High School
23-200 Rayn & 9 Mile Rd., Warren, Mich.

В програмі: Дівочий хор „ЖАЙВОРОНКИ" під дир. інж. Р. СТЕПАНЯКА; Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ" під мист. кер. хореографа ОЛЕГА ГЕНЗІ. Конферансьє — артистка українських театрів ІВАННА КОНОНІВ; акомпаніямент — ХРИЗАНТА ЗУБРИНЬКА-ЯНГ. Оркестра „ВЕРХОВИНЦІ".

В програмі УЧАСТЬ ВЕРУТЬ 100 ОСІБ МОЛОДІ.

Починаються курси українських народних танків Романа Строцького

Батьківський комітет школи Українських Народних Танків Романа Строцького у Філядельфії, повідомляє, що цьогорічний курс українських народних танків відбуватиметься кожного понеділка, починаючи від 15 жовтня 1973, в приміщеннях української католицької церкви Благовіщення Пречистої Діви при 1204 Веллей Ровд, Філядельфія, Па.

Лекції танку проводитимуть Галина і Володимир Хапко. Галина Хапко брала лекції балету і модерного танку на університеті Темпл у Філядельфії. Два роки танцювала із ансамблем Романа Строцького на „Союзівці". Танцювала в групі М. Бойчука та під сьогоднішню пору танцює в ансамблі „Волошки" під керівництвом Зої Граур. Володимир Хапко довголітній член ансамблю „Волошки", вчив українські народні танки в Сан Дієго, Каліфорнія. Обидвоє молоді танцюристи танцювали в групі Романа Строцького два роки у Філядельфії і останньо виступали в його групі з концертом „Євшан Зілля" в Ню Йорку.

У ЧІЛЕ ЗАСТРЕЛЕНО 7 САБОТАЖНИКІВ

Речник військового уряду Чіле поінформував пресу, що в понеділок, 8-го жовтня, розстріляно 7-ох чоловіків, яких підозрівали в саботажі. Ці страчення представляють собою продовження спроб хунти цілком зліквідувати збройний спротив прихильників марксистського президента Сальвадора Альєнде.

ЕКУМЕНІЗМ У ДІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

дних традицій і справді відновити у всій чистоті і величі наш таки київський обряд і традицію?! Як же цьому могли б допомогти дослідження Могилянської і ранньої традицій замість того, щоб запопадливо боронити вже сильно засмічений обряд по наших єпархіях і парафіях кінця минулого чи початку цього сторіччя, а тим більше обрядові дивовижі, які створили собі наші аматори - обрядовці священики чи сестри монахині за океаном чи ще і в Україні.

Перед нами стоїть дуже гостро питання спільних літургічних текстів. Це зокрема актуальне тепер, коли Українська К а т о лицька Церква переходить на живу мову в літургії. Чи не існує потреба спільних літургічних комісій, студійних днів бою в рамках того самого спільних видань — Святого Письма, Служебника, молитовників?! Це сьогодні вже почали здійснювати між собою в рямках того самого народу римо - католики і протестанти, хоч між ними значно більші догматичні і обрядові різниці. Для цього повинні б влаштовуватися спільні богословські конференції, а може навіть здійснені спільні видання. Можна б багато зробити і на відтинку формування священичих кадрів. Цілком добре можна собі уявити обмін професорами між тими кількома духовними школами, що існують в одній і другій Церквах. Православні студенти могли б хоч рік-два студіювати в у к р аїнській католицькій інституції і навпаки. Ці речі на Заході є вже нині самозрозумілі, а в нас це для декого ще якесь „табу".

Десь хтось мусить взяти раз ініціятиву і пробувати здійснювати щось із цього. Ясно, що було б найкраще, якби це почалося з „верхів", від ієрархії. Але не раз ієрархія обидвох Церков так обтяжена спадщиною минулого, або обмежена різними пересудами, що звідти це н е п о ч н е т ь с я. Тоді м о ж н а п о ч а т и з середини — від священиків, а то й мирянських кіл обидвох Церков. Рух за церковну віднову і за помісність в УКЦеркві міг би бути пригожим ґрунтом саме для такої ініціятиви з низів. Не забуваймо, що й теперішній західній екуменізм почався на нижчих щаблях, а сьогодні до нього приєдналися і єпископські конференції, і сама Ватиканська Курія та Світова Рада Церков.

Потребу нашого екуменізму диктує ще одна обставина, а саме загрожене існування наших Церков на рідних землях, як також спільний інтерес зберегти свою самобутність і національний характер та єдність на поселеннях. Якже краще ми могли б спільно розв'язати це важливе завдання, якби ми стали спільним фронтом, виробивши спільну програму дії і боротьби проти часто самих супротивників. І це питання заслуговувало б солідного передумання на найвищому форумі, в тому і громадському. Якщо пропонована Рада Українських Християнських Церков, про яку мовиться у зв'язку з черговою сесією СКВУ, мала б цим питанням зайнятися, то її тільки треба гаряче привітати.

На місцевому відтинку парафій православної катедри св. Володимира і католицької — свв. Володимира і Ольги в Чикаґо „екуменізм у дії" буде продовжуватися і після переходу до власного новозбудованого храму українців католиків, що відбудеться 14 жовтня ц. р. Може саме тепер ще більше і з більшим цілеспрямуванням, як це було досі. На спільній гостині в 5-річчя прийняття українців католиків у православний храм, проводи обидвох парафій постановили відзначати щороку „свята дружби" на Різдво Богородиці. Схвалено також відбувати деякі спільні традиційні обряди. Але на цьому не повинно кінчатися. Представники обидвох парафій — священство і мирянські діячі є в тій позиції, щоб почати здійснювати дещо із намічених тут і загальних завдань для своїх Церков, або принаймні піддавати ініціятиву і їй сприяти поза власними парафіями. Свій цінний досвід братніх міжпарафіяльних взаємин вони повинні спопуляризувати і вчинити його спільним добром. В майбутньому, більше як тепер, перед обидвома одиницями буде стояти завдання і шляхетний визов минулого плекати далі справжній український екуменізм, збагачувати його плоди та промощувати шлях до нових і відновлених взаємин між традиційними Православною і Католицькою Церквами.

„Комуніст" критикує А. Сахарова

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

урегульовані спірні проблеми.

Американська Академія Наук в обороні Сахарова

Керівництво Американської Академії Наук в Бостоні опублікувало тексти листів, пересланих до президента Академії Наук СССР М. Келдиша та до міністра культури СССР К. Фурцевої в обороні дисидентів академіка А. Сахарова та письменника А. Солженіцина, почесних членів Американської Академії. Копії цих листів були переслані також на цілий ряд адрес совєтських вчених. У листах Американська Академія не займає ніякого становища до поглядів Сахарова, але боронить його право на вільний дослід та свобідне висловлювання своїх думок. Ці листи керівні чинники Академії рішилися вислати після того, як одержали листи від родини Сахарова з проханням про інтервенцію і про допомогу. У листах від родини інформується, що совєтський уряд стосує репресії супроти окремих членів родини Сахарова. Його синові відмовлено прийняття на університет, дочку усунено з останнього року студій на університеті.

СПОРТ

Вісті з „Тризуба"

„Тризуб" — „Греко-Амер. СК" 4 : 2 (3 : 2).

Філядельфія, 30-го вересня 1973 р. — Дуже завзяті змагання за першість Оберліги ДАФБ-у вирішила команда „Тризуба" в свою користь відношенням воріт 4:2.

У перших хвилинах гри А. Римарчук, найкращий змагун на грищі здобув гарним, далеким стрілом провадження для господарів. Але кілька хвилин пізніше „Греки" вирівняли і з черги здобули провадження (1:2). Останні ворота були спірні, бо бічний суддя сиґналізував „спалене", але ведучий змагання суддя признав ворота „Грекам". Але й „Греки" не тішилися довго провадженням, бо „Тризуб" збільшив темпо гри, скоро перебрав ініціятиву, а його напад часто загрожував воротам противника і вкінці Меґль з подачі Римарчука сильним несподіваним стрілом вирівняв рахунок. Треті ворота здобув Смит дуже гарною „головкою" по стрілі з рогу і устійнив вислід першої півгри 3:2.

У другій півгрі завдяки добрій грі оборони „Тризуба", а головно притомним інтервенціям воротаря, „Грекам" не пощастило вирівняти тим більше, що Пуліта знову по стрілі з рогу здобув четверті ворота і усталив кінцевий вислід змагань. Мимо його гарної „головки" він був найгіршим змагуном у команді і своєю грою (подачі до заду) сповільняв акції нападу. Краще на його місце поставити Кузевича, а він напевно гірший не буде. На загал змагання були дуже цікаві і стягнули около 800 глядачів.

Щойно зорганізована аматорська дружина „Тризуба", яка грає в другій дивізії Філядельфійської Ліґи програла свої змагання проти добре зіграної дружини еміґрантів з Бразилії у відношенню 1:4. Почесні ворота здоуув Годованець з карного копу.

Юнаки „Тризуба" виграли чергові змагання проти Португальців - юнаків у відношенню здобутих воріт 3:2. Ворота здобули Маєр 2 і Романець.

Цікаві були змагання новаків „Тризуба" проти новаків „Ліберті Бел", які виграли наші юнаки відношенням воріт 3:1. Стрільцями воріт були Гавко 2 і Сисак. Около пів сотні глядачів, переважно батьків, малих змагунів приглядалися цим змаганням, заохочуючи своїх змагунів доволі голосними оклинами. По двох високовиграних змаганнях їх перенесено до вищої кляси. Перші змагання у цій клясі проти „Гомзбурґ", вони виграли відношенням воріт 3:1 в четвер 27-го вересня ц. р. Ворота у цих змаганнях здобули Яримович 2 і Сисак.

Молодші новаки програли свої змагання 2:1, але це були щойно їхні другі змагання.

Завдяки УСО „Тризуб" поверх п'ятидесяти українських змагунів брали участь у всіх імпрезах, які мають на меті вдержати нашу молодь при своєму народі і навчити її боронити його доброго імени. За цю свою працю „Тризуб" заслуговує на признання і піддержку всієї нашої філядельфійської громади.

М. С.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „БРАЗИЛІЯ" НЮ ДЖЕРЗІ 1 : 1 (1 : 1).

Нюарк 7-го жовтня — Зустріч лідерів за звання чемпіона „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі, несподівано пройшла спокійно і як показує вислід, закінчилася ремісом 1:1. Бразилійські футболісти показалися рівнорядними противниками минулорічним віцечемпіонам і як такі вони не менше претендують на першенство ліґових гор — осінньої рунди.

Конто воріт для „Ч. Січі" відкрив капітан дружини — Михайло Фарміґа, який в 12-ій хвилині блискавично перейняв м'яч з майстерного автового викиду Василя Каздоби і вмістив його в сітці воріт господарів. Взагалі обидва згадані „бомбардири" „Ч. Січі" виявили багато активности і тримали в своїх руках усі нитки гри. Саме тому так енерґійно і шорстко крили їх сильні фізично та досить досвідчені оборонці „Бразилії". Найбільші загрози після здобуття ведення 1:0, під воротами бразилійців виникали знову тільки при чергових автових викидах м'яча, що їх далі в більшості виконував Вас. Каздоба. Якщо йдеться про напад господарів то треба признати він завдав багато труду оборонцям і воротареві „Ч. Січі". В 23-ій хвилині, в одній із своїх гарних акцій, правий криловий „Бразилії" вирівняв вислід 1:1, стрілом якого з близької віддалі не зміг оборонити Лісевич. До закінчення цих емоційних змагань господарі двократно були близькі до здобуття чергових голів, але оборонці „Ч. Січі" виявилися на висоті завдання і успішно ліквідували небезпеки.

На особливе відзначення у цих змаганнях заслужили бразилійські глядачі, які в числі ок. 1000 осіб — цим разом всиділи на лавках стадіону, навіть в найбільш емоційних і гострих хвилинах на площі змагань. В двох попередніх грах „Бразилії" з іншими противниками не обійшлося без їхньої інтервенції на грищах суперників.

Склад „Ч. Січі" в цій зустрічі: Лісевич, Марущак, Козак, Козар, Вол. Каздоба, Білоус, Леонів, Вас. Каздоба, Фарміґа, Ткач, Маза, Охрименко, Ключник. Провідники дружини: Яцук і В. Матияш.

Показник табелі гор після 4-ої рунди:

	гор	точок
Бразилія	4	7:1
„Ч. Січ"	4	7:1
Рома С. К.	3	5:1
Португальський СК	3	4:2
СК „Вісла"	3	4:2
Молфета СК	3	4:2
Бенфіка СК	4	2:6
Мадярський СК	3	0:6
Айриш-Амер. ФК	3	0:6
Італіян, Пассейк	4	0:8

„Чорноморська Січ" II — Мікропуль СК 2:2.

О. Твардовський

Доріст „Черника" — чемпіони Мічиґену

„Черник" (юнаки) — „Фальконс" (юнаки) 1:0

В суботу 29-го вересня цього р. новаки „Черника" — чемпіони Мічиґену і цим разом закріпили вже четвертий раз підряд перше місце у своїй групі і тим доказали, що першенство Мічиґену їм вповні належиться. Змагання велися на розмоклому грищі, а мяч сідав на болоті й не переходив лінії воріт противника. Вислід змагань не виявляє правдивого перебігу, бо міг бути принаймні 4:0 для „Черника". Єдині й рішальні ворота здобув П. Дигдало з подачі А. Гринькова. В дружині юнаків „Черника" змагаються: Колодчин на воротах, Б. Гречний, Д. Дудун, Р. Величковський, Семеґен, брати Кукурба, Я. Присяжнюк, А. Гриньків, П. Д и г д а л о, Скульський, Захарій, брати Стеткевич. Їх опікуном є п. Дигдало, а менаджером є В. Левандовський.

„Черник" (новаки) — „Куґерс" (новаки) 2:0

Це вже треті з черги виграні змагань за першенство їхньої групи, в яких ворота Кручак. Новаки „Черника" здобули М. Присяжнюк і О. займають перше місце з 6-ма точками й 16:1 стрілених воріт. В другому році свого існування новаки „Черника" захищають свій минулорічний чемпіонат стейту Мічиґен, здобуваючи чемпіонат з точками 16:4 і воріт 39:9. Королем стрілених воріт був М. Присяжнюк здобувши 16 воріт. В складі новаків виступали: Семеґен (воротар), брати Репецькі, М. Мельник, С. Кахній, Ж. Никоряк, М. Дудун, М. Присяжнюк, О. Кручак, М. Гнатчук, М. Шумило, Р. Кіналь, Бабій, брати Федорак і В. Миколи. Опікуном і менаджером дружини є Л. Крупяк.

Шахова ланка при УСТ „Черник" розпочала свій внутрішній турнір 1973/74 р. 7-го вересня 1973 р.

В. Гринюк

ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ У ДНІПРОПЕТРОВСЬКУ

Газета „Культура і життя" з 4 жовтня інформує про постанову Ради міністрів ССР створити у Дніпропетровську Державний театр опери та балету. Згідно з наміченим пляном до 1 січня 1974 р. буде переведено конкурс на обсаду художньо - керівних та виконавчих позицій. Перший сезон нового театру плянується відкрити у листопаді 1974 року. Будівництво приміщення для театру з залею для глядачів на 1 100 місць вже завершується.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 20-го ЖОВТНЯ 1973 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорном. Січ 14-ий Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Чорн. Січі при 690 Сенфорд Аве. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 21-го ЖОВТНЯ 1973 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ 182-ий Відд. від год. 11-1 по пол. в залі Укр. Правосл. Церкви при 635 Broad вул. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — Г. Клименко, секр.

ТАРЗАН, Ч. 7010. Знахар обвинувачує Тарзана

HA! SO TARZAN IS 'GOOD'?!.. HAVE YOU SEEN WHAT HIS FIRE BIRD HAS DONE??
YOU CANNOT ARGUE WITH SUCCESS... YOU SEE BEHIND ME THE PRODUCT OF OUR TREATMENT--WHAT HAVE BEEN YOUR RESULTS?!..
YOU WANT RESULTS?? HERE IS PROOF OF WHAT YOU HAVE DONE!.. ONE OF MANY ANIMALS FOUND DEAD IN THE AREA YOU ARE MAKING 'SAFE'!!

Ха! Отже Тарзан „добрий"?!... Чи ви бачили, що накоїла його вогненна птиця?

Ти не можеш заперечувати успіху... За моїми плечима ти бачиш результат нашого лікування. — Які ж результати мав ти?!.

Ти хочеш результатів? Ось тут доказ на те, що ти накоїв! Це одна з багатьох тварин, яких знайдено мертвими в околиці, яку ти старався робити „безпечною"!